

İYİLİK KUŞU

Zorda kalana
Yardım edince
Muhtaç olana
Bir şey verince
Sevap hanem
İyiliklerle
Bir bir dolunca
Sevinçten kuş olup
Uçuyor kalbim
Cennet ülkesine
Göçüyor kalbim

Mustafa TOPÇU

FARE İLE DEVE

Bir fare bir devenin yularını eline almış; kibirle "Durma, yürü bakalım" demiş.

Uysal deve yürümeye başlamış. Fare de kendini çok güçlü sanmış.

Deve farenin düşüncesini anlamış ve içinden "Sabret, şimdi ne olduğunu görürsün" demiş.

Birlikte yürümüşler. Gide gide ancak bir filin geçebileceği büyük bir nehre gelmişler. Fare orada durakalmış.

Deve:

– Ey şamatacı arkadaşım! Niye durdun? Neden şaşırdın? Hadi nehirde yürü bakalım. Sen benim kılavuzumsun. Hadi hızlı yürü, demiş.

Fare:

– Ya nehrin suyu derinse, batıp boğulmaktan korkarım, diye cevap vermiş.

Deve:

– Ben suyu bir kontrol edeyim diyerek hemen suya yürümüş ve ayağını daldırmış. Sonra da.

– Su dize kadar. Niçin böyle şaşırdın? Aklın başından gitti, diye sormuş.

– Bana ejderha olan sana karınca gibi gelir. İki diz arasındaki fark açıkça belli. Su senin dizine kadarsa, benim başımı yüz arşın geçer, demiş fare.

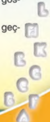
O zaman deve:

– Öyleyse bir daha böyle küstahlık etme. Yoksa çok sıkıntı çekersin, demiş.

Fare:

– Çok pişman oldum. Özür dilerim. Sudan geçmek için bana yol gösterir misin? deyince deve acıyıp Haydi hörgücüme sıçra, demiş.

Fare devenin hörgücüne sıçramış ve birlikte nehrin karşı kıyısına geçmişler.

FAALİYET

KİMDEN ÖĞRENDİM

Birçok şeyi yakınımızdaki insanlardan öğrendik. Onlara ne kadar teşekkür etsek azdır. Acaba neyi kimden öğrendik? Bakalım hatırlayabilecek misiniz?

Anne

Abla

Abi

- Konuşmasını
- Yürümesini
- Yazmasını
- Yardım etmeyi
- Affetmeyi
- Besmeleyi
- Duaları

Baba

Dede

Öğretmen

Yukarıdaki davranışlarla bu davranışları kimden öğrendiğinizi eşleştirebilir misiniz?

RESMİ ANLAT

Resimde gördüklerini yazar mısın?

....

....

....

....

....

YAĞ YAĞ YAĞMUR

Dünyamıza hiç yağmur yağmasa ne olurdu? Daha önce belki hiç aklımıza gelmeyen bir soru değil mi? İsterseniz bu sorunun cevabını birlikte araştıralım.

Bitkilerin yapısında önemli oranda su vardır. Bunun için yağmur bitkilerin yaşaması için son derece önemlidir. Eğer yağmur yağmasaydı bitkilerin yaşaması mümkün olmazdı.

Peki, hayvanların bitkisi olmayan bir dünyada yaşaması mümkün mü? Elbette hayır. Bitkilerin olmadığı bir dünyada önce otla beslenen hayvanlar sonra da etle beslenen hayvanlar ölürdü. Bitkilerin ve hayvanların olmadığı bir dünyada insanların da yaşaması mümkün değildir.

Rabbimiz insanları, hayvanları ve bitkileri yaratırken onların ihtiyaçlarını karşılayacak şeyleri de yaratmıştır. Onun için yağmur da bizim için yaratılan her şey gibi büyük bir nimettir.

Yağmurun nasıl hiç bitmeden yağdığını biliyor musunuz?

Göllerden, akarsulardan, denizlerden ve okyanuslardan sıcaklığın etkisiyle sular buharlaşır. Bu su buharı yükselir. Yükseklerde hava sıcaklığı daha azdır. Yükselen su buharı soğuk ortama kadar yükselince yoğunlaşır. Yani su damlacığı hâline gelir. Sonra tekrar dünyamıza yağmur olarak düşer. Tekrar buharlaşır. Tekrar yağmur. Bu durum milyonlarca yıldır devam ediyor.

Yüce Allah ne kadar güzel bir düzen kurmuş değil mi? Yarattığı canlıların bütün ihtiyaçlarını olduğu gibi yağmuru da hiç eksik etmiyor. O'na ne kadar teşekkür etsek azdır.

ÖLDÜRMEDEN GÖNDERDİM

– Nereye gitti?
– İşte işte, şurada!
– Yakaladım seni!
– Gönder onu!
– Pakt!
– Senin işin bitti, bu serinin dokuzuncusu oldun, he he!
– Bu dokuzuncu mu?

Kapının önünde durmuş, abisini ve ablasını hayretler içinde izliyordu. Dokuzuncunun da öldüğünü duyunca patır patır koşup baktı: İnanılmazdı, dokuz tane sinek ölüsü masanın üzerinde küçük bir siyah tepecik oluşturmuştu. Yüzünü buruşturdu. Sineklerden biri diğerlerinden daha küçüktü. 'Annesi ağlayacak!' diye geçirdi içinden. Canı sıkıldı. Dudaklarını büküp odasına gitti.

Çiçek, dört yaşındaydı ve büyüklerin bu işten zevk aldıklarına bir türlü inanamıyordu. Tam o sırada bir ses duydu. Dinledi bir süre. Bu bir sinek olmalıydı. Vızıldayıp duruyordu. Pat-küt bir yerlere çarpıyor, çıkardığı ses çarptığı yere göre değişip duruyordu. Bakındı, nerede olabilirdi? İşte işte! Şurada, pencerenin üzerinde! "Büsbüyük sinek. Bu bir baba sinek." dedi.

Çiçek onu yakından incelemek istiyordu. Bunun için önce, ona zarar vermeye niyeti olmadığını anlatmalıydı. Nasıl başlaması gerektiğini iyi biliyordu: "Sevgili sinekçik..." Baba sineğin de 'sevgili' sözcüğünün cazibesine dayanamayacağından emindi. "Sevgili sinekçik..." dedi bu

yüzden. Ve devam etti: "Odamı şereflendirdiğin için çok mutlu oldum. Günaydın sana!" Bir de içten gülücük. İşte olmuştu! Baba sinek sakin, öylece duruyordu.

Eee… Peki şimdi? Usulca yaklaştı Çiçek. Bu, onu inceleyebilmek için iyi bir fırsattı. Kanatları tülü andırıyordu ve küçük bedeni tüylerle kaplıydı. Herhâlde üşümesin diye böyle giydirmişti Yüce Allah. Tıpkı annesinin kendisini soğuk kış günlerinde giydirdiği gibi.

Ellerini nasıl da birbirine ovuşturuyordu. Bu temizlenmek içindi şüphesiz. "Aferin sinek. Temiz sinek!" dedi Çiçek. Sinek kendince temizlik yapıyordu ama yine de kendisine mikrop bulaştırabilirdi. Bunun için ona dokunmaması gerekiyordu. Sonra Baba Sinek yeniden kımıldayıp uçuşmaya başlayınca Çiçek sinekçiğin odadan çıkması gerektiğine karar verdi. Ama bunun için ille de ölmesi gerekmiyordu. Pencereyi sonuna kadar açtıktan sonra şöyle söyledi:

– Sevgili sinekçik, lütfen pencereden uçup gider misin?

İnanılmaz bir şey oldu. Sinekçik uçup gitti. Çiçek önce şaşırdı, sonra sevinçten uçacak gibi oldu. Çığlıklar atarak mutfağa koştu:

– Anneciğim, anneciğim! Gönderdim! Gönderdim! Hem de öldürmeden gönderdim!

İlay DUMANOĞULLARI

BOYAMA

Dünyada birçok çocuğun kalacak evi ve yiyeceği olmadığını biliyor muydunuz? Öyleyse Rabbimize bize verdiklerinden dolayı şükretmeliyiz. Yoksul insanlara da yardım etmeye çalışmalıyız.

Yukarıdaki resmi renkleri kendiniz seçerek boyayınız.

LABİRENT BULMACA

Hasan köyde oturmaktadır. Annesi yaptığı yiyecekten bir tabak ayırarak komşusuna götürmesini istedi. Ama Hasan'ın işi hiç de kolay değil. Karışık yolları açması gerekiyor.

Hasan'a komşuya giden yolu gösterir misiniz?

RABBİMİN NİMETLERİ

Rabbim Sen'in nimetin,
Gözlerim, kulaklarım,
En önemli yardımcım
Ellerim, ayaklarım.

Tadarlar her nimeti,
Dilim ve damaklarım.
Besmeleyle başlar
Her işe dudaklarım.

Beni güzel gösterir,
Kirpiklerim, kaşlarım.
Sen'in adını yazar,
Minicik parmaklarım.

Yapınca yaramazlık,
Kızarır yanaklarım.
Sen'den af olmak diler,
Yalvaran dualarım.

Peygamberimi arar,
Gecemde rüyalarım.
Göremesem bu gece,
Yarın sabah ağlarım.

Ensar KARADENİZ

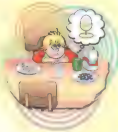

Karnımızı tıka basa doyurmamalıyız. Sevgili Peygamberimiz, midemizin sonuna kadar doldurulmamasını tavsiye etmiştir.

Yemek seçmemeliyiz. Sağlıklı beslenmenin her tür besinden az da olsa yenmesiyle olacağını unutmamalıyız. Bir de önümüzdeki yiyecekleri bulamayan insanları düşünmeliyiz.

Tabağımıza yiyebileceğimiz kadar yemek almalıyız. Tabağımıza aldığımız yemekleri bitirmeliyiz. Tabakta bırakılan yemek israftır. İsraf da Yüce Allah'ın sevmediği davranışlardandır.

İHLAS SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ ﴿٢﴾

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۙ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: O, Allah'tır, gerçek ilâhtır, Bir'dir.
2. Allah Samed'dir.
3. Ne doğurdu, ne de doğuruldu.
4. Ne de herhangi bir şey O'na denk oldu.

YEMEK DUASI

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِم۪ينَ

Hamd; bizi yediren ve içiren, Müslüman olmakla şereflendiren Allah'a mahsustur.

YÜCE ALLAH'IN GÜZEL İSİMLERİ

RAHİM: Bağışlayan, çok merhamet edici, verdiği nimetleri iyi kullananları daha büyük ve sonsuz nimetler vermek suretiyle mükafatlandırıcı.

BİR HADİS

Temizlik imanın yarısıdır.

ÖZLÜ SÖZ

Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum.
Hazreti Ali

BİR ATASÖZÜ

Sakla samanı, gelir zamanı.

BİLİM

DÜŞÜNCE SEPETİ

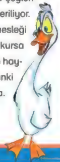
Canlılarla ilgili dikkatimi çeken bazı acayip şeyler var arkadaşlar. Bilmem sizin de dikkatinizi çekti mi?

Bunların ilki canlıların dünyaya gelişiyle ilgili... Yumurtadan çıkan bir ördek yavrusu, hiç yüzme kursuna gitmeden kısa sürede yüzmeye başlayabiliyor. Oysa insanlar arasında 20-30 yaşına gelip de yüzemeyenler var. Yani insanlar bir eğitim alınca yüzebiliyorlar.

Bir kuzu doğduktan beş on dakika sonra ayakta durabiliyor. Bir saat içinde de yürümeye başlayabiliyor. Ya insan? Belki en az bir yıl geçmesi gerekiyor yürümesi için.

Yani insanlar bu dünyaya eğitim almak ve bir şeyleri öğrenmek için gönderiliyor. İnsanlar yapacağı mesleği yıllarca okuyup ya da kursa gidip öğreniyorlar. Lakin hayvanlar öyle değil ki. Sanki bir başka yerde öğrenmiş de gelmişler buraya.

Tavuklar hiçbir kurs almadan yediği besinlerden yumurta üretiyor. Üstelik bol proteinli bu harika besini üretirken bize nasıl bir iyilik yaptığının farkında bile değil tavuklar.

Aynı şekilde arılar çiçek çiçek dolaşıp bal yaparken ne ürettiğini bilmiyor. Ancak ürettiği şey insanlara o kadar yararlı ki sanki bir şifa deposu.

İneklerin, koyunların ürettiği süt de öyle değil mi? Hayvancağız yemyeşil ot yiyor, bembeyaz süt üretiyor. Bu sütün insanları nasıl beslediğini, kemikleri nasıl güçlendirdiğini bilseniz hangi inek anlar bunu?

Sözün kısası bizi çok seven Merhameti Sonsuz Rabbimiz bu canlıları insanlara hediye olarak yaratmış. Onları bizim hizmetimize sunmuş. Hayvanların ve bitkilerin aracılığı ile bize ikramda bulunuyor işte. Yesinler, içsinler ve teşekkür etsinler diye..

Zekeriya ŞEN

Şu işe bak; kocaman kabaklar yerdeki ufacık sapa bağlı küçücük cevizler koca ağaçta asılı..... cık,cık,cık, cık!..

TİNGK!

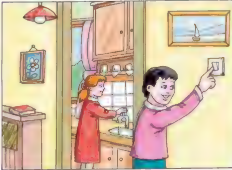

Ey büyük Allah'ım bu kulunu affet..senin işinin hikmetinden sual olunmaz..ya şu ağaçta kabak gibi cevizler yetişseydi benim halim nice olurdu...

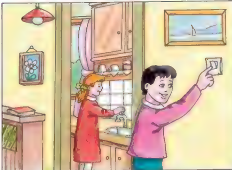

FARK BULMACA

Boşa akan su, gereksiz yere yanan lambalar israftır. İsraf ise Rabbimizin sevmediği davranışlardandır. Çocuk ya da büyük herkesin israftan kaçınması gerekir.

İki resim arasındaki 5 farkı bulabilir misiniz?

HAZRETİ ZÜBEYR BİN AVVAM

O günlerde henüz çocuk sayılacak yaştaydı. Mekke müşriklerinin iyice azıttığı yıllardı. Müşrikler Sevgili Peygamberimizi öldürdüklerini söylüyorlardı. Küçük Zübeyr bunu duyar duymaz hemen yola koyuldu. Düşündüğü tek şey vardı. Peygamber Efendimize kötülük yapanların bu davranışlarını yanına bırakmayacaktı.

Hazreti Zübeyr Bin Avvam, o hırsla giderken yolda Sevgili Peygamberimizi gördü. Çok sevindi. Demek ki müşriklerin söyledikleri haber yalandı. Allah Resulü karşısındaydı. Sevgili Peygamberimiz:

– Ne oldu Zübeyr, nereye gidiyorsun böyle, diye sordu.

Hazreti Zübeyr bin Avam:

–Canım sana feda olsun Ey Allah'ın Resulü. Müşriklerin seni öldürdüklerini duydum. Onlara haddini bildirmeye gidiyordum, diye cevap verdi.

Hazreti Zübeyr bin Avvam Peygamber Efendimizin halasının oğluydu. Babası çok küçükken öldüğü için yetim kalmıştı. Ona Hazreti Safiye bakıyordu.

Çocuk yaşta olmasına rağmen hiç kimseden çekinmeden öğrendikleri ayetleri tanıdıklarına anlatıyordu. Bu durum müşrik akrabalarını rahatsız etti. Allah'a inanmayan dayısı, Hazreti Zübeyr'e işkence ederek dininden vazgeçirmeye çalışıyordu. Ama o:

– Artık putlara tapmam, diyerek işkencelere direndi.

Hazreti Zübeyr büyüyünce de birçok zorluğa göğüs gerdi. Müşriklerin başlattığı bütün savaşlarda hep Sevgili Peygamberimizin yanında oldu. Defalarca yaralandı. Ama Allah'a inanmayanlarla hep mücadele etti.

Hazreti Zübeyr geçimini ticaretle sağlıyordu. Çok cömertti. Kazandıklarından ihtiyaç sahiplerine bol bol verirdi. Çünkü her şeyi olduğu gibi cömertliği de Sevgili Peygamberimizden öğrenmişti.

RESİMLİ ÇENGEL BULMACA

1. Bizi ve herşeyi yaratan yüce Rabbimiz
2. Vücüdumuzun ve elbiselerimizin kirden ve mikroplardan arındırılması.
3. Bir organımız.
4. Çok değerli bir besin.
5. Güzel bir çiçek.
6. Yaşadığımız toprak.
7. Aynı dili konuşan ve aynı amaç için yaşayan insan topluluğu.
8. Günde beş kez kılınır.
9. Sevgili Peygamberimizin amcasının oğlu ve damadı.
10. Mübarek gecelere verilen isim.

ÇİN DAMASI

Bu oyun için ihtiyacımız olan şey bir satranç tahtası ve faklı iki renkte 9'ar taş. Satranç tahtasını aramıza yerleştirdikten sonra sıra taşları dizmeye geldi. Kendimize ait 9 taşı satranç tahtasının bize göre sağ tarafına üçerli sıra halinde dizeriz. Tabi ki rakibimiz de kendi tarafına dizer.

Oyundaki amaç taşlarımızı karşı tarafın başladığı yere taşımak. İlk önce taşlarını taşıyan oyuncu kazanır.

Kurallar ne mi? Hemen anlatayım. Öncelikle bir seferde bir kare gidebiliriz. Geriye ve sağ tarafa oynayamayız. Ama önümüzdeki taşın üzerinden sola ve ileri doğru atlayabiliriz. Taşın bizim ya da rakibimizin olması fark etmez. Eğer müsaitse bir seferde birden fazla taşın üzerinden de atlayabiliriz. Taşları önce rakip alana dizen kazanır. Az kalsın unutuyordum. Geri ve sağa gelme olmadığından son sıraya üçten fazla taş götürmüşsek oyunu kaybetmişiz demektir.

Öğrendiğinizde çok seveceğinizden eminim.

ŞİRİN ÇOCUKLAR 3'TEKİ BULMACALARIN CEVAPLARI

